

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Davida Hipšra a soudců Tomáše Foltase a Lenky Krupičkové v právní věci žalobce: **Ing. P. R.**, zastoupený Mgr. Pavlem Bobkem, advokátem se sídlem Myslíkova 2020/4, Praha, proti žalovanému: **Ústřední veterinární správa Státní veterinární správy**, se sídlem Slezská 100/7, Praha, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 31. 8. 2021, č. j. 31 A 20/2020-172,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

[1] Rozhodnutím ze dne 13. 3. 2020, č. j. SVS/2020/027277-G (dále též „napadené rozhodnutí“) žalovaný částečně změnil a ve zbývajících částech potvrdil rozhodnutí Krajské veterinární správy pro Královéhradecký kraj (dále též „krajská veterinární správa“) ze dne 13. 1. 2020, č. j. SVS/2020/001908-H (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byla žalobci uložena pokuta za přestupek podle § 15 odst. 1 písm. a) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, ve znění pozdějších předpisů (dále též „kontrolní řád“), konkrétně za to, že nesplnil povinnosti kontrolované osoby vymezené v § 10 odst. 2 kontrolního řádu, pokud na požádání úředního veterinárního lékaře neshromáždil zvířata ke kontrole, nespolečně pracoval a neumožnil dokončení kontroly.

II.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu ke Krajskému soudu v Hradci Králové (dále též „krajský soud“), který ji shora označeným rozsudkem zamítl.

[3] Krajský soud neshledal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Následně přistoupil k přezkumu námítky týkající se doručování oznámení o kontrole. Byť mělo doručování oznámení o kontrole do datové schránky žalobce co do zachování lhůty pro fikci doručení nedostatky, nedošlo ze strany správních orgánů k porušení právních předpisů. O první kontrole se žalobce dozvěděl telefonicky od pověřeného zaměstnance krajské veterinární správy. Kontrola pak byla zahájena v souladu s § 5 odst. 2 písm. a) kontrolního řádu ve spojení s § 53 odst. 3 písm. a) zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále též „veterinární zákon“), a to předložením služebního průkazu. Žalobce byl kontrole osobně přítomen a bylo mu oznámení o kontrole řádně doručeno. Krajský soud uvedl, že oznámení o pokračování kontroly a o povinnosti shromáždit zvířata v uzavřeném prostoru bylo žalobci doručeno dne 24. 7. 2019, tedy 12 dní předem (5. 8. 2019). Bylo tedy na žalobci, aby v případě, že mu daný termín nevyhovuje, požádal o jeho přeložení na datum, kdy bude schopen dostát požadavku na shromáždění zvířat. Žalobce nicméně pouze požádal o přesunutí začátku kontroly z 9:00 hod. na 10:00 hod. a oznámil, že shromáždění stáda se mu nepovede uskutečnit. Soud uzavřel, že uskutečnění kontroly i jejího pokračování bylo oznámeno v souladu s platnými předpisy, a že k porušení § 9 písm. b) kontrolního řádu nedošlo. K námitce, že žalobce nebyl poučen oprávněnou osobou o možnosti odmítnout zahájení kontroly bez jeho účasti, soud zdůraznil, že z žádného ustanovení kontrolního řádu taková možnost neplyne. Nedošlo proto k porušení § 9 písm. e) kontrolního řádu. Skutkový stav o přestupku, za který byla žalobci sankce uložena, byl zjištěn dostatečně a nic nenasvědčuje podjatosti úředních osob.

III.

[4] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížnost. Je přesvědčen, že správní orgány nepostupovaly v souladu s právními předpisy a nešetřily jeho oprávněné zájmy. Zásahy do práv stěžovatele byly prováděny nad rámec nezbytného rozsahu a zcela nepřiměřeně. Ačkoliv krajská veterinární správa stanovila termín kontroly v dostatečném předstihu, učinila tak bez ohledu na stěžovatelovy možnosti. Termín byl stanoven autoritativně a nekompromisně na určitý den. Pokud by bylo dáno časové rozpětí, jistě by se shromáždění zvířat podařilo realizovat.

[5] V doplnění kasační stížnosti stěžovatel sdělil, že kontrola provedená krajskou veterinární správou byla zahájena na základě podnětu bývalé zaměstnankyně stěžovatele. Po první kontrole byl stěžovatel vyzván ke shromáždění zvířat ve stanoveném termínu, což nebyl schopen z organizačních a časových důvodů zajistit. I přes to, že krajské veterinární správě tuto skutečnost sdělil, její pracovníci se na místo v uvedený den a domluvený čas dostavili, aby kontrolu provedli. V okamžiku, kdy zjistili, že výzvě nebylo vyhověno, kontrolu ukončili. Je přesvědčen o podjatosti pracovníků krajské veterinární správy, neboť opakovaně upozorňoval na jejich nezákonný postup stran doručování písemností. Nadto je projevem podjatosti také účelové tvrzení o zranění koně, přičemž se jednalo pouze o „šmouhu“. Proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil zpět krajskému soudu k dalšímu řízení.

[6] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

IV.

pokračování

[7] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[8] Kasační stížnost není důvodná.

[9] Podstatou sporu je, zda kontrolující úřední osoby prováděly kontrolu dle § 5 odst. 2 písm. a) kontrolního řádu přiměřeně a v souladu se zákonem. Ačkoliv je kasační stížnost stěžovatele relativně stručná, po obsahové stránce obsahuje všechny zákonné náležitosti a lze o ní meritorně rozhodnout. Nejvyšší správní soud připomíná, že řízení o kasační stížnosti je přitom ovládáno zásadou dispoziční. Obsah, rozsah a kvalita kasační stížnosti předurčují obsah, rozsah a kvalitu následného soudního rozhodnutí. Je-li tedy kasační stížnost kuse zdůvodněna, je tak předurčen nejen rozsah přezkumné činnosti soudu, ale i obsah rozsudku soudu. Soud není povinen ani oprávněn domýšlet argumenty za stěžovatele. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by roli advokáta (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78 a rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 2. 2012, č. j. 1 Afs 57/2011-95, ze dne 22. 4. 2014, č. j. 2 Ads 21/2014-20, ze dne 27. 10. 2010, č. j. 8 As 22/2009-99, ze dne 17. 12. 2008, č. j. 7 As 17/2008-60, či usnesení Ústavního soudu ze dne 6. 1. 2020, sp. zn. II. ÚS 875/20).

[10] Dle § 5 odst. 2 písm. a) kontrolního řádu je kontrola zahájena prvním kontrolním úkonem, jímž je a) předložení pověření ke kontrole kontrolované osobě nebo jiné osobě, která kontrolované osobě dodává nebo dodala zboží nebo ho od ní odebrala či odebírá, koná nebo konala pro ni práce, anebo jí poskytuje nebo poskytovala služby nebo její služby využívala či využívá, případně se na této činnosti podílí nebo podílela (dále jen „povinná osoba“), jež je přítomna na místě kontroly.

[11] Dle § 10 odst. 2 kontrolního řádu je kontrolovaná osoba povinna vytvořit podmínky pro výkon kontroly, umožnit kontrolujícímu výkon jeho oprávnění stanovených tímto zákonem, poskytovat k tomu potřebnou součinnost a podat ve lhůtě určené kontrolujícím písemnou zprávu o odstranění nebo prevenci nedostatků zjištěných kontrolou, pokud o to kontrolující požádá.

[12] Podle § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu se fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí přestupku tím, že jako kontrolovaná osoba nesplní některou z povinností podle § 10 odst. 2.

[13] Ze správního spisu plyne, že dne 11. 7. 2019 byla na základě podnětu zahájena kontrola podmínek chovu ovcí, koz a koní na hospodářství stěžovatele, která mu byla telefonicky oznámena. Výzvami ze dne 12. 7. 2019 a ze dne 22. 7. 2019 (a následně upřesněním ze dne 2. 8. 2019) byl stěžovatel informován o pokračování kontroly na jeho hospodářství a byl požádán o shromáždění všech chovaných ovcí a koz v uzavřeném prostoru za účelem jejich identifikace, prohlídky a stanovení počtu chovaných zvířat. Během kontroly dne 5. 8. 2019 však zvířata nebyla shromážděna. Krajská veterinární správa následně dne 18. 10. 2019 rozhodla příkazem o uložení pokuty za přestupek dle § 15

odst. 1 písm. a) kontrolního řádu. Proti příkazu podal stěžovatel odpor, načež dne 13. 1. 2020 bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, kterým mu byla za uvedený přestupek uložena pokuta ve výši 20 000 Kč a povinnost náhrady nákladů řízení ve výši 1 000 Kč. Přestupku se měl dopustit nesplněním povinností kontrolované osoby dle § 10 odst. 2 kontrolního řádu tím, že na svém hospodářství dne 5. 8. 2019 na požádání úředního veterinárního lékaře neshromáždil zvířata (koně, ovce a kozy) ke kontrole, nespolupracoval a neumožnil dokončení kontroly. K odvolání žalovaný rozhodl tak, že z výroku I. prvostupňového rozhodnutí vyňal slovo „koně“. Výrok II. byl změněn tak, že uložená pokuta byla snížena na 12 000 Kč. Ve zbytku žalovaný prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

[14] Nejvyšší správní soud předně zdůrazňuje, že povinnost, za jejíž nesplnění byl stěžovatel pokutován, byla vymáhána až v souvislosti s „druhou“ kontrolou, o níž byl informován v dostatečném předstihu (12 dní). Během této doby mohl stěžovatel v případně eventuální časové kolize situaci jakkoliv řešit, případně požádat o změnu termínu kontroly. Pakliže stěžovatel nemohl uložené povinnosti dostát, bylo na něm, aby to krajské veterinární správě sdělil. Stěžovatel však na výzvu ke shromáždění zvířat dne 5. 8. 2019 reagoval pouze sdělením, že stanovený termín akceptuje a požádal o posunutí zahájení kontroly z 9:00 na 10:00, aby mohl být přítomen. Dále oznámil, že na hospodářství aplikuje volný pastevní odchov, a proto není schopen z časových a organizačních důvodů zajistit požadavek na shromáždění všech ovcí a koz v uzavřených prostorách. Stěžovateli byla dne 2. 8. 2019 zaslána zpráva o akceptaci hodiny zahájení pokračování kontroly dne 5. 8. 2019. Při kontrole stěžovatel pracovníkům krajské veterinární správy sdělil, že zvířata neshromáždil, neboť v minulosti u něj proběhlo několik kontrol ze strany plemenářské inspekce a vždy mu volný chov akceptovali. Po poučení o důsledcích nesoučinnosti při kontrole bez dalšího zdůvodnění stěžovatel uvedl, že „takto chov zvířat bude probíhat ještě dlouho, protože jsem na tom tak, jak na tom jsem“. S ohledem na to, že stěžovatel neměl zájem spolupracovat, byla kontrola cca v 10:30 ukončena.

[15] S ohledem na uvedené nelze přistoupit na argumentaci stěžovatele, že termín pokračování kontroly byl stanoven autoritativně bez ohledu na zájmy a možnosti stěžovatele. Jeho žádosti o posun času jejího zahájení bylo vyhověno, přičemž termín této kontroly výslovně akceptoval. Ze spisové dokumentace vyplývá, že stěžovatel nevynaložil jakoukoliv snahu o součinnost se správním orgánem, ani nežádal o náhradní termín možného provedení kontroly. Nelze přisvědčit stěžovateli, že byla kontrola provedena v rozporu se zákonem a že by byla jakkoliv nepřiměřená. Lhůtu 12 dní před začátkem druhé kontroly považuje Nejvyšší správní soud za dostatečnou, s čímž se ztotožňuje i stěžovatel. Nic nenasvědčuje tomu, že byl stěžovatel ochoten požadavku na shromáždění zvířat vyhovět. Argumentace, že pokud by byla kontrola stanovena na více dní v průběhu dvanáctidenního rozpětí, tak by se stěžovateli jistě podařilo zvířata shromáždit, tak zůstává pouze v rovině tvrzení. Požadavek krajské veterinární správy byl s ohledem na účel kontroly a shora uvedené zcela legitimní.

[16] K namítané podjatosti úředních osob zdejší soud uvádí, že ačkoliv nejsou prvotní závěry kontrolujících osob stran údajného zranění koně správné, nesvědčí to samo o sobě o podjatosti pracovníků krajské veterinární správy při stanovování termínu pokračování kontroly. Skutkový stav, na jehož základě byla stěžovateli uložena pokuta, byl zjištěn dostatečně a sankce byla uložena za to, že k výzvě správního orgánu neshromáždil zvířata

pokračování

v požadované době k provedení kontroly. Na tom nemohou nic změnit ani spekulace stran zdravotního stavu koní, které navíc ani nebyly předmětem kontrolních zjištění, ani nesrovnalosti stran doručování, které byly v průběhu správního řízení zhojeny, což stěžovatel nesporně.

[17] Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než shodně s krajským soudem konstatovat, že stěžovatel nedostal požadavku krajské veterinární správy, pokud na svém hospodářství na požádání úředního veterinárního lékaře neshromáždil chovaná zvířata ke kontrole, nespolupracoval a neumožnil dokončení kontroly. Popsaným jednáním se stěžovatel dopustil přestupku dle § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu tím, že nesplnil některé z povinností kontrolované osoby vymezené v § 10 odst. 2 kontrolního řádu.

[18] S poukazem na shora uvedené důvody Nejvyšší správní soud zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[19] Soud rozhodl o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, kterému by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože mu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. dubna 2023

David Hipšr
předseda senátu